

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne give tilslutning til de 3 lovforslag, der, som det er sagt, indgår i et forlig. Der er sagt mange ting om, at det skulle være imod pensionister og særligt de dårligst stillede. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at når vi har forstået det sådan og også fortsat regner med, at de patienter, der er tale om, er dem, som absolut ikke kan vende tilbage til deres egen lejlighed igen, og som nødvendigvis må på plejehjem, så er vi da også indstillet på, at det primære må være, at man får bygget de plejehjem, som der virkelig er hårdt brug for.

På den anden side må det også føles lidt uretfærdigt, at man skal ligge på hospital i lang, lang tid og modtage sin pension — selvfølgelig skærer man det fra, man skal bruge til husleje og deslige — mens andre, der direkte kommer på et plejehjem, straks får taget deres pension væk. Man kan nok spørge: hvem er det egentlig, der får gavn af pensionen til de patienter, som har ligget der i lang tid?

Vi vil meget gerne virkelig have det grundigt belyst i udvalget og se på, hvilke problemer der ligger i det.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi må afvise de her fremsatte lovforslag på det bestemteste, og vi vil også gerne ledsage det med en meget dyb forundring over, at socialministeren kan komme med dem. Det er dog en socialminister, der engang har været anset som havende et vist indblik i sociale forhold i hverdagen, og Christiansborgs mure skulle dog ikke være så tykke, at man helt glemmer, hvad man ved om praktisk social virkelighed.

Jeg indrømmer, at da jeg hørte om forslagene — jeg blev orienteret om dem i tv-avisen — troede jeg umiddelbart ikke, det kunne passe, ikke blot fordi jeg synes, de er dybt asociale, men også fordi i hvert fald dele af dem simpelt hen er umulige at administrere. Det synes jeg ministeren burde vide.

Dette med at udskyde pensionsudbetalingen til den første i måneden efter alderstidspunktet eller efter ansøgning rammer i blinde. De, der er født tidligt på måneden, skal altså have lidt mindre end dem, der er født den 29. marts, og jeg synes nok, at vi er

sunket dybt i smålighed, når man ligefrem i en ministeriel fremsættelsestale kan operere med, at folk måske har en halv månedens løn eller en ugeløn. Herregud, vi har en udlandsgæld på 25 mia kr. Der er nok også 600 kr. til fru Jensen, som hun kan gå ind i sine pensionsdage på; hvis hun endelig skulle have en lille smule med, skete der nok ikke noget. Ud fra sådan almindelig retsbevidsthedsopfattelse tror jeg nærmest, at det forslag kan betegnes som et ganske almindeligt lille og billigt lommetyveri og ikke noget som helst andet.

Den anden idé, om at tage folks pension, når de er indlagt på sygehus for at vente på plejehjemsplads, er et betydeligt større problem. Det er meget asocialt. Jeg synes næsten, det er umuligt at gennemføre, men jeg vil give ministeren ret i én ting. Hvis det drejer sig om at finde simpelt hen den svageste gruppe i vort samfund, dem, der har mindst mulighed for at protestere, dem, der ikke kan samle sig og snakke om det, der ikke kan henvende sig nogen steder og sige, at det er faktisk ikke så godt for dem, så er det faktisk genialt set, for de er, når de ligger dér med iltapparater og lægehjælp osv., fuldstændig hjælpeløse, så der sker ikke noget ved at ramme dem. Det vil jeg godt medgive regeringen.

Der er også tanker fremme om, at det var meget nemmere, hvis vi havde en værdig død for vores gamle, og det bliver vel det næste. Jeg vil dog stadig væk hellere beskæftige mig med at skabe dem en værdig tilværelse.

Socialministeren bøjer sig jo for fremskridtspartiets angreb på gratisprincippet. Det har i mange år været en ret i dette land at ligge gratis på sygehus. Det har også været en ret at få sin pension, når man var 67 år, og nu åbner man altså vejen for at anfægte denne grundpille i hele vores sociale system.

Men for nu at gå til det administrative, så har ministeren dog selv arbejdet i sygehuse væsentligt med de ældre og må vide, at det ikke kan lade sig gøre. Tager man pensionen fra disse mennesker med en besked, usikker mulighed for supplement over bistandsloven — vi ved ikke, hvordan kommunerne vil reagere, og vi ved ikke, hvor de skal få penge fra — så afskærer vi dem altså i meget høj grad fra at komme tilbage til deres hjem. Vi påfører folk efter et langt og